

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ludmilou Vlčkovou ve věci

žalobců: a) [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupení advokátem Mgr. Janem Špačkem
se sídlem Revoluční 762/13, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátkou JUDr. Kristinou Škampovou
se sídlem Pellicova 8a, 602 00 Brno

o žalobě na odstranění zařízení fotovoltaické elektrárny

takto:

- I. Žalovaný je povinen odstranit na své náklady zařízení fotovoltaické elektrárny, včetně jejího připojení k rozvodové skříni, které se nachází na střeše budovy pro rodinnou rekreaci č. ev. [redacted], jež je součástí stavební parcely č. [redacted] (zastavěná plocha a nádvoří) v obci [redacted], části obce [redacted] a katastrálním území [redacted], zapsané na listu vlastnictví č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení ve výši 19 072,82 Kč k rukám Mgr. Jana Špačka, advokáta se sídlem v Praze 1, do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) náhradu nákladů řízení ve výši 19 072,82 Kč k rukám Mgr. Jana Špačka, advokáta se sídlem v Praze 1, do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit znalečné ve výši 21 954 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Mostě č. 6015-227491/0710, VS 1311019218.

Odůvodnění:

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali po žalovaném, aby na své náklady odstranil zařízení fotovoltaické elektrárny (dále jen „FVE“) s příslušenstvím elektrického zařízení k rozvodové skříní, které se nachází na nemovitosti patřící do jejich podílového spoluvlastnictví.
2. Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby v různých stádiích řízení z různých důvodů. Na počátku řízení s argumentem, že žaloba je bezpředmětná, neboť zařízení FVE odstraní nejpozději do 30.6.2019. V pozdější fázi řízení jeho argument na zamítnutí žaloby byl nedostatek pasivní legitimace, neboť na jeho majetek byl prohlášen konkurs, se kterým nemůže disponovat. Osobou oprávněnou disponovat s jeho majetkem je insolvenční správce. Pokud insolvenční správce nezahrnul FVE do majetkové podstaty, jednalo se o jeho pochybení. Dalším jeho argumentem bylo, že v případě, že nebude žaloba zamítnuta pro nedostatek pasivní legitimace, mělo by dojít k přerušení řízení z důvodu prohlášení konkursu na jeho majetek. Posledním argumentem nesouhlasu se žalobou bylo, že FVE je součástí nemovitosti.
3. Rozsudkem ze dne 4.12.2018 Okresní soud žalobě vyhověl a Krajský soud v Ústí nad Labem ze dne 20.11.2019 č.j. 12 Co 44/2019-92 rozsudek potvrdil ve správném znění. Nejvyšší soud v rámci podaného dovolání rozsudkem ze dne 24.11.2020 č.j. 22 Cdo 1501/2020-144 zrušil jak rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, tak i rozsudek Okresního soudu v Mostě a věc vrátil Okresnímu soudu k dalšímu řízení. Důvodem zrušení obou rozsudků bylo, že soudy neposuzovaly, zda je FVE samostatnou věcí, či součástí věci jiné ze všech hledisek uvedených v ustálené rozhodovací praxi dovolacího soudu.
4. S ohledem na právní názor dovolací soudu, soud zaměřil další dokazování v intencích tohoto rozhodnutí.
5. Na základě dříve provedeného dokazování (dokazování provedené před prvním rozhodnutím okresního soudu) bylo nesporně zjištěno a účastníky nezpochybněno, že žalobci se stali na základě Kupní smlouvy o převodu nemovitých věcí ze dne 28.2.2018 podílovými spoluvlastníky (každý ve výši 1/2 podílu) nemovitých věcí zapsaných u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, pracoviště Most na LV č. [REDAKCE] pro k. ú. [REDAKCE], obec [REDAKCE], okres Most a to:
 - pozemek stavební parcela č. [REDAKCE] – zastavena plocha a nádvoří, jehož součástí je pro rodinnou rekreaci č. e. [REDAKCE], část obce [REDAKCE], postavená na pozemku stavební parcela č. [REDAKCE]
 - pozemek stavební parcela č. [REDAKCE] – zastavená plocha a nádvoří
 - pozemek p. č. [REDAKCE] – trvalý travní porost(viz kupní smlouva ze dne [REDAKCE] a výpis z katastru nemovitostí). Mezi účastníky bylo nesporné, že na střeše nemovitosti se nachází zařízení FVE, které nebylo součástí kupní smlouvy. Nesporné bylo také to, že žalovaný nemovitost vyklidil a předal žalobcům dne [REDAKCE] a na nemovitosti zůstalo zařízení FVE.

6. V další fázi řízení bylo dokazování vedeno na zjištění, zda FVE umístěná na střeše budovy č. ev. [REDAKCE], jež je součástí pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] v podílovém spoluvlastnictví žalobců, je samostatnou věcí v právním slova smyslu, či součástí věci hlavní.
7. Za účelem tohoto zjištění byl vypracován znalecký posudek, z jehož závěrů soud vycházel, stejně tak i z výsledku znalce. Ze znaleckého posudku znalce Richarda Chalupy, z oboru ekonomiky, elektrotechniky, elektroniky, energetiky, specializace energetika, obnovitelné zdroje – fotovoltaika vyplynulo, že FVE je k nemovitosti připevněna tak, že ke krokvím jsou skrze krytinu připevněny 30 ks závrtnými kotvami podélné hliníkové profily a k těmto profilům je přišroubováno 10 ks příčných profilů, na které jsou přichytkami připevněny FVE panely po 4 ks v 5 svislých řadách, 30 ks závrtných kotev je přišroubováno skrze 30 ks střešních šablon do trámů, 4ks vodičů solar od panelů je svedeno skrze podkroví do přízemí k FVE rozvaděči, z části jsou vodiče v instalačních lištách, z části pouze volně visí, nebo jsou položeny na podlaze. Elektrická instalace nemovitosti je zcela oddělena od instalace FVE, má svůj elektroměr. Při odejmutí FVE se střecha nemovitosti neznehodnotí, bude pouze nutno vyměnit provrtané šablony krytiny (30 ks betternitových šablon). Při demontáži rozvaděče, střídače a vodičů nedojde ke znehodnocení nemovitosti, pouze zůstane na stěně několik malých otvorů po upevňovacích hmoždinkách. Po demontáži FVE, střecha bude sloužit ke svému původnímu účelu a bude odolná proti vnějším vlivům počasí, jako sloužila před namontováním FVE. Z technického hlediska je možné FVE upevnit na jakoukoliv jinou střechu. V nemovitosti nelze využívat vyrobenou elektrickou energii, neboť je FVE připojena do jiného odběrného místa, než je nemovitost. V nemovitosti nejsou namontována žádná elektrická zařízení, která by umožňovala regulaci využití elektřiny z FVE. FVE lze odpojit bez jakýchkoliv problémů, všechny komponenty FVE lze bez obtíží demontovat a použít na jinou FVE. Znalec výsledkem potvrdil, že je odborníkem na FVE a dle znaleckého oprávnění je FVE jeho oborem. Tento obor má znalec uveden i v seznamu znalců. Tím bylo vyvráceno tvrzení žalovaného, že znalec není odborníkem na FVE. Dle znalce, aby mohlo dojít k odběru elektřiny z FVE, muselo by dojít ke sloučení dvou odběrných míst, které se tam nacházejí a to jak s hlediska technického, tak i administrativního. K odběru by pak došlo pouze přes den. V objektu by muselo být další zařízení, které by napájelo elektrospotřebiče v nemovitosti, aby bylo možno využívat FVE. Podle subjektivního názoru znalce došlo k pochybení insolvenčního správce, že FVE nezahrnul jako součást nemovitosti. FVE by byla bezcenná v případě jejího přenesení na jinou nemovitost. FVE byla namontována na již hotovou střechu a nijak nezpěvňuje konstrukci střechy.
8. Z dodatkových pojistných podmínek u jedné z pojišťoven, není FVE brána jako součást budovy nebo stavby. Jedná se však pouze o vztah pojišťovny a pojištěnce. Soud proto při rozhodování z tohoto důkazu nevycházel.
9. Účastníci po poučení soudem ve smyslu ust. § 119a) o.s.ř. další důkazy nenavrhovali a důkazní řízení považovali za ukončené.
10. Soud přistoupil k právnímu posouzení věci. Podle § 1042 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále „o.z.“), vlastník se může domáhat ochrany proti každému, kdo neprávem do jeho vlastnického práva zasahuje nebo je ruší jinak než tím, že mu věc zadržuje. Negatorní žalobou se vlastník domáhá ochrany proti zásahům do jeho práva, které spočívají v jiném rušení než v neoprávněném zadržování jeho věci. Může jít i o umístění věci na cizí nemovitosti. V řízení bylo dostatečně zjištěno a mezi účastníky nebylo sporu v tom, že na nemovitosti, která je v podílovém spoluvlastnictví žalobců, je dosud umístěno zařízení FVE, k jejímuž vlastnictví se zpočátku hlásil žalovaný, neboť byl ochoten zařízení FVE odstranit, později názor změnil.
11. Podle § 505 o.z. je součástí věci vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věc znehodnotí.

12. Na základě závěrů znaleckého posudku doplněné výpovědí znalce soud učinil závěr, že případnou demontáží zařízení FVE nedojde ke znehodnocení nemovitosti žalobců, demontáží FVE žalobci budou užívat elektrickou energii z jiného zdroje, v nemovitosti nejsou žádné zařízení napojená na FVE, v nemovitosti nelze využívat elektřinu z FVE bez přídavného zařízení v hodnotě několika tisíc korun, FVE lze odpojit bez jakýchkoliv problémů a je možno ji použít na jinou střechu, tím neztratí svoji funkčnost. Vzhledem k tomu, že se soud zabýval tím, zda zařízení FVE je samostatnou věcí či součástí nemovitosti, je irelevantní, že by FVE přenesením na jinou nemovitost, se stala bezcennou. Relevantní je, že zařízení FVE je možno přenést na jinou nemovitost bez poškození původní nemovitosti. Pochybení insolvenčního správce, že zařízení FVE nezahrnul jako součást nemovitosti, byl pouze subjektivní názor znalce. Insolvenční správce vyhodnotil FVE jako samostatnou movitou věc, na kterou žalovaný disponuje samostatnou licencí k jejímu provozování a nevztahovalo se na ní zástavní právo k nemovitosti. To byl důvod, proč FVE neseřadil do majetkové podstaty.
13. Soud na základě doplněného dokazování učinil závěr, že zařízení FVE je samostatnou věcí a nikoliv součástí nemovitosti, neboť demontáží zařízení FVE nedojde ke znehodnocení nemovitosti žalobců, žalobci nejsou odkázáni na elektrickou energii z FVE, neboť užívají elektrickou energii z jiného zdroje (v nemovitosti jsou dvě odběrná místa), na zařízení FVE nejsou napojena žádná zařízení v nemovitosti (pokud by k tomu mělo dojít, žalobci by museli vynaložit větší finanční prostředky na zakoupení dalšího přídavného zařízení), zařízení FVE lze odpojit bez problémů a je možno je použít na střechu jiné nemovitosti. Žalobě bylo proto vyhověno v opraveném znění dle rozhodnutí odvolacího soudu.
14. Soud žalobě vyhověl i za situace, kdy se zabýval námitkou nedostatku pasivní legitimace žalovaného. Dospěl k závěru, že žalovaný je ve věci pasivně legitimován, a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.6.2008 sp. zn. 32 Cdo 99/2007, kdy správci konkursní podstaty náleží oprávnění nakládat s majetkem patřící do konkursní podstaty a pouze u tohoto majetku je úpadek omezen v dispozici s ním. V případě majetku, který není zahrnut do konkursní podstaty, není úpadek nikterak omezen. Vzhledem k tomu, že prohlášením konkursu úpadek neztrácí právní subjektivitu ani způsobilost být účastníkem řízení, popř. procesní způsobilost, je zřejmé, že ve věcech (řízení), na něž se nevztahují omezení uvedená zejména v ust. § 14 ods. 1 písm. a), c) a d) zák. č. 328/1991 Sb. vystupuje sám úpadek, nikoliv správce konkursní podstaty. Insolvenční správce soudu sdělil, že FVE nebyla sepsána do majetkové podstaty dlužníka (žalovaného).
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 ods. 1 o.s.ř., kdy žalobci byli ve sporu zcela úspěšní. Oba žalobci měli v řízení téhož právního zástupce z řad advokátů, náklady nákladů řízení se každého z nich skládají z odměny za jeden úkon právní služby ve výši 1 200 Kč (§ 9 ods. 1, ve spojení s § 7 bod 4 a § 12 ods.4 vyhl. č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif), přičemž advokát učinil 9 úkonů právní služby (převzetí a příprava, předžalobní výzva, podání žaloby, účast u jednání okresního soudu dne 4.12.2018 a 27.10.2021, účast u jednání odvolacího soudu, písemně vyjádření ze dne 26.11.2018, ze dne 15.2.2021 a ze dne 23.8.2021). Celkem 10 800 Kč. S tím souvisí 9 paušálních náhrad hotových výdajů dle § 13 ods. 1, 4 advokátního tarifu po 300 Kč (celkem 2 700 Kč), kdy na každého ze žalobců připadá polovina těchto nákladů, tedy 1 350 Kč. Součástí nákladů řízení je jízdné právního zástupce žalobců k jednání u okresního soudu ve výši 1 294 Kč a 1 197 Kč a u krajského soudu ve výši 1 281,44 Kč, kdy na každého ze žalobců připadá polovina těchto nákladů, tedy 1 886,22 K. S tím souvisí i náhrada za promeškaný čas dle § 14 ods.3 advokátního tarifu ve výši 1 800 Kč, na každého ze žalobců připadá z toho polovina, tedy 900 Kč. Podle § 137 ods. 3 o.s.ř. patří v daném případě k nákladům řízení také 21 % DPH z odměny v částce 3 136,6 Kč. Každému ze žalobců náleží náhrada za polovinu zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Náklady každého ze žalobců činí 19 072,82 Kč.

16. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatit znalečné vychází z ust. § 148 ods.1 o.s.ř., kdy se jedná o znalečné, které nebylo kryto zaplacenou zálohou. I když je žalovaný v konkursu, nelze říci, že jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od placení soudních poplatků, neboť se do nepříznivé finanční situace, dostal svým zaviněním.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím zdejšího soudu.

Most 2. listopadu 2021

JUDr. Ludmila Vlčková
samosoudkyně